

NARODNI LIST

Izhaja vsak četrtek; ako je ta dan praznik, pa dan poprej. Vse pošiljatve, (dopisi reklamacije, vprašanja itd.) je pošiljati na naslov: „Narodni List“ v Celju. Reklamacije so poštnine proste. — Uredništvo: Rotovška cesta šte. 8.

„Narodni List“ stane za celo leto 4 K. za pol leta 2 K. za četrt leta 1 K. Za Ameriko in druge dežele na leto 5 K 60 v. Naročnina se plačuje vnaprej. Posamezna številka stane 10 vinarjev.

Oglasi se računijo po 16 vinarjev ena petit vrsta. — Pri večkratnih objavah znaten popust po dogovoru. Pristojbine za oglase je plačevati po pošti na naslov: „Narodni List“ v Celju.

Čudna zgodba o posl. Wastianu.

V Mariboru, 10. decembra.

O Henriku Wastianu, ki je poslanec našega mesta v deželni in državni zboru, je slišalo že veliko tudi naše kmečko ljudstvo. Ono ve o njem pred vsem to, da je bil povsod zraven, kjer se je grdil slovenski jezik in slovensko ime; ono ve, da je v Gradcu in na Dunaju strastno pridigal evangelij sovraštva in zatiranja našega ljudstva. Pijanem renegatom po krčmah kakor visoki gospodi po ministerstvih je oznanjal, da nima Slovenec nobene gorečnejše želje, ko pijuvati svojemu rodu in svoji materi v obraz, da Slovenec ni vreden srednjih in visokih šol, da kmečki fant na Spodnjem Štajerskem ne potrebuje izobrazbe v strokovnih kmetijskih šolah. Še nedavno tega se je krvavo norčeval iz naše tako skromne zahteve po meščanski šoli v Zalcu. Po Wastianovih mislih naj ostane slovenski človek hlapec in zarobljen suženj Nemca, ki je rojen gospodar in zapovedovalec. Kratkotomalo: i naše kmečko ljudstvo pozna Wastiana kot svojega krutega sovražnika.

Nekod iz zakajenih visokošolskih beznic se je pojavil Henrik Wastian in je napravil v našem mestu nezasišano karijero. Maribor je znan po svojem ošabnem in pijančujočem meščanstvu. V te kroge je prišel Wastian in sprejelo ga je pijano navdušenje, ko je predrzno in prefrigano kadil vsem slabostim nemškutarških veljakov. Povspel se je kvišku naglo in visoko. Omamil je mariborsko in vesoljno spodnještajersko nemškutarstvo s svojim zabavljanjem čez Slovence, s svojim govorniškim darom. Naglo je postal deželni in državni poslanec, hitro je našel gorko gnjezdo pri bogati vdovi vinotrčca Küsterja. Postal je načelnik Südmärke. Nobeden drug ni znal boljše predočiti kupljenim in podlim dušam dobrot, ki jih uživajo od Südmärke; nobeden drug jih ni znal bolje hujskati proti vsem, ki s poštenimi sredstvi delajo za gospodarsko in politično probujanje Slovencev. Srca renegatov so trepetala veselja in zanosa, če je nastopil »njihov« Wastian.

Jabolko ne more pasti daleč od drevesa, v močvirju ne raste klena pšenica. Danes se širijo po Mariboru, da po celem Štajerskem in izven njega novice in govorice, vsled katerih bo za vselej ugasnila slava Henrika Wastiana. Drugi silijo h koritu in na njegovo mesto, med njimi celo taki, ki se lahko po zadnjih dogodkih vendar še z večjo pravico sklicujejo na svoje čiste roke in na svoje nemštvo. Skrivnostno so si začeli naši renegati šepetati, da je njihov Wastian kradel. I no, poštenjaki baš naši nemškutarji niso, toda na zunaj je vendar treba varovati svoje »dobro« ime. Potem pa je tudi stara resnica, da oni, ki so z grehom najbolje obteženi, najraje mečejo kamenje na bedake, ki so se ujeli v skrbno nastavljen zanke. V graški knjigotržnici Leuschner & Lubensky je jemal Wastian knjige. On pravi, da za zabavo in za ogled, knjigotržnica pa trdi, da jih je kradel. Ovadba je šla na državno pravdnitvo. Kako se je potem stvar uravnala, ne vemo, ali toliko je gotovo, da je bila proti Wastianu vložena ovadba zaradi tatvine in toliko je gotovo, da se Wastian sedaj raje izgovarja po časopisju kakor da bi ovaduha tožil. Pravi se tudi, da je dobil Wastian osem dni po ovadbi živčno bolezen in da

se je izognil tudi načelstveni seji Südmärke, v kateri so se njegovi nemški bratje prav živo bavili z njim.

Ali le zaradi Leuschnerjevih knjig ali tudi zaradi Südmärke same, kdo bi to vedel? Wastian izjavlja, da pri Südmarki ni nič ukradel in da bo tožil vsakogar, kdor bi kaj tacega govoril. Ali take govorice obstojajo, stvar gre od Südmarkovca do Südmarkovca. »Vsi nemški nacionalci in člani Südmärke se čutimo v srce zadete«, vzdihujejo graški listi. Je že res, da Südmarkin denar ne gre v roke bogve kako spodobnim in krepostnim ljudem, ampak to so še vseeno »ogroženi bratje«. Wastian pa ni »ogrožen brat«, zato bi se mu reklo, da je kradel, ako bi šlo kaj darov, namenjenih Südmarki, v njegove žepce. Usoda je pravična: še pred dvema letoma je moral sramotno odleteti iz Südmärke Fraiss, ki je »naseljeval« v St. Ilju, danes bo šel Wastian, ki je takrat vrgel Fraissa.

Za Wastianom ne pride nič boljšega, to je gotovo. Ali njegova zgodba kaže veliko pokvarjenost med našo nemškutarijo, ki nas tolaži. Kajti boj s to izprideno, sebično, častiželjno družbo je vedno lažji ko boj s stranko, postavljeno na trdno in solidno podlago. Wastian je padel, to zadoščjenje ima naše zatirano in poniževano ljudstvo. In padli bodo vsi drugi, ki se proti nam bore z nepoštenostjo in z enakimi sredstvi kot sedanji nemškutarški vodje na Spodnjem Štajerskem.

Mariborski duhovniški napadi.

(Dopis.)

V zadnjem času so začeli mariborski katoliški duhovniki v svojem časopisju napadati vse, kar se jim brezpogojno ne klanja, s tako besnostjo in surovostjo, da se človeku v resnici že gabi vzeti tako mariborsko cunjjo v roke. Posebno pristaši in pred vsem predsednik narodne stranke, g. dr. Kukovec, je isti, ki se ga mariborski duhovniki spominjajo neprestano in ga obkladajo v krščanski ljubezni do bližnjega z najpodlejšimi izmišljotinami. Zakaj, to vedi sam bog! Morebiti zato, ker je dr. Kukovec isti mož, ki mu politika ni kšeft in mu zato tudi nič ne nese v žep, pač pa vsako leto lepo število tisočakov iz žepa ven, med tem ko mariborski »katoličani« delajo s politiko lepe kšefte. Pogledati je samo treba Korošca: kot duhovnik že lahko živi prav udobno, če je kaj prida v tem poklicu. Nadalje je šefredakter klerikalnih listov v Mariboru, vrhovni poveljnik katoliške tiskarne, deželni poslanec, državni poslanec, poveljnik vseh štajerskih klerikalnih kimovcev itd. Torej ima sama mesta z mastnimi dohodki, ki jih vse lahko spravi v svoj žep. Izračunili smo že, da ima dr. Korošec na leto do 15.000 K dohodkov. Ali da od te velikanske svote kaj v javne dobre namene? Ravnotako je z vzorznajajem Verstovšekom: je dež. poslanec, dež. odbornik, drž. poslanec in povrh še c. kr. profesor. Ima potemtakem boljše dohodke, kakor katerisibodi minister, pravijo, da do 18.000 K na leto. Ali slišimo od Verstovšeka, da bi kaj žrtvoval v strankarske ali narodove svrhe? Vzel si je za ženo Nemko, s katero sedaj za slovenski denar komodno živi. Kaj ga tudi skrbe njegovi volilci, od katerih bi bil lahko vsak z isto pravico poslanec ko dr. Verstovšek in bi uživala javen denar vsaj slovenska rodbina. Isto velja tudi o vseh

drugih klerikalnih veljakih. Razume se, da jim potem ne diši, videti v naši stranki tako požrtvovalne može, kakor je dr. Kukovec in drugi, ker dobro vedo, da bodo ti možje zraven požrtvovalnosti imeli tudi še toliko vztrajnosti, da se v doglednem času stre duhovniška strahovlada mariborskih klerikalcev. Zato pa s kijem v obliki najnegusnejših lažij na požrtvovalne narodne voditelje!

Zanima nas pri tem duhovniškem divjanju vprašanje, kako si duhovniki vzpričo svojega lažnjivega postopanja predstavljajo razmerje naprednjakov do cerkve. Noč in dan nas duhovniki blatijo po svojih časopisih in vendar jim je znano, da smo tudi mi člani katoliške cerkve in sicer morebiti boljše člani, kakor marsikateri ugleden duhovnik kakor n. pr. dr. Krek, ki je bil blizu tega, da bi dobil kot duhovnik nezakonske otroke. Toda Kreka duhovniki niso napadli v svojih listih zaradi njegovega greha, naprednjake pa, ki imajo najbrže manjše grehe, preganjajo venomer. Ali hočejo morebiti doseči, da naprednjaki izstopijo iz katoliške cerkve? Ali kaj hočete, gg. duhovniki? Povejte nam jasno, potem bomo govorili naprej.

Drugo, kar je treba vočigled duhovniškemu divjanju vedeti, je to, da se sploh ne izplača podrobno odgovarjati na duhovniške napade. Prezirajmo jih! Pustimo psičke lajati in zapomnimo si, da tisti psi, ki hudo lajajo, navadno niso prav nič nevarni. Naš edini odgovor naj bo ta, da tiho in marljivo defujemo za jačenje narodne stranke. Da pridobivamo »Narodnemu Listu« zmiraj novih naročnikov, da sploh skrbimo za širjenje narodnega, protiduhovniškega časopisja in za pridobivanje novih članov našim narodnim izobraževalnim društvom in gospodarskim združitvam. Delajmo tako, to bo najprimernejši odgovor na duhovniško lajanje! Bomo potem videli, kdo se bo zadnji smejal!

Beležke.

Albanski prestol. Iz Berolina poročajo, da so že vse velesile privolile v to, da zasede nemški princ Wied albanski prestol. V Albanijo se poda novi vladar že tekom meseca januarja.

Demobilizacija srbske armade še vedno ni končana. Vpoklicani rezervisti bodo morali tako dolgo stražiti ob meji, dokler jih ne nadomeste novi rekruti.

Francosko ministerstvo s predsednikom Barthoujem je odstopilo, ker državni zbor francoski ni dovolil pogojev, pod katerimi je hotela vlada najeti 1.300 milijonov frankov novega državnega posojila. Novo ministerstvo je sestavil senator Dumergue iz samih republikancev in odločnih protiklerikalcev.

Nemški častniki v Turčiji. Turki še vedno nimajo dovolj z žalostnimi skušnjami, ki so jih napravili z oficirji iz Nemčije v letošnji vojni. Oni turški generali in častniki, ki so se učili pri nemških instruktorjih, so najbolj neumno vodili svoje polke. Sedaj pa je sultan znova poklical nemške častnike, da bi preuredili turško armado in jeden izmed njih general Liemann, postal je celo korni poveljnik v Carigradu Turškim častnim nemški instruktorji samim niso po godu.

Na Hrvaškem so razpisane volitve v sabor (deželni zbor). Upati je, da bo zmagala srbsohrvaška

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celju

Delniška glavnica 8 milijonov kron.

Rezervni zaklad 1 milijon kron.

Centrala v Ljubljani, podružnice Split, Celovec, Trst, Sarajevo, Gorica.

Eskomptira menice pod najkulantnejimi pogoji.

Otvorja tekoče in čekovne račune.

Prevzema vloge na knjižice in tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga brez odpo-

vedi po 5%, večje vloge proti odpovedi po 5 1/2%.

Prodaja srečke na obruke kakor tudi promese za vsa žrebanja.

koalicija (to je zveza hrvaške in srbske samostalne stranke) proti klerikalcem, ki so med seboj sicer razcepljeni in needini. Tudi Slovenci se iskreno veselimo, da imajo Hrvati zopet bana in da bode deloval sabor, ki mu želimo obilo uspehov za bedno in tlačeno Hrvatsko.

V Glinjah na Koroškem so pri občinskih volitvah zmagali Slovenci v vseh 3 razredih. Nemškutarji so komaj zrinili v 3. razredu enega izmed svojcev v občinski odbor.

Priporočamo vsem, da si naroče »Slovenski Ilustrovani Tednik«. Ta list priobčuje vsak teden obilo lepih zanimivih slik ter raznovrstno zabavno in poučno čtivo. Vsaka rodbina bi naj imela »Slovenski Ilustrovani Tednik« in zahtevajte ga tudi po vseh gostilnah, brivnicah itd. »Slovenski Ilustrovani Tednik« je edini slovenski list te vrste in ker si je pridobil najboljše slov. pisatelje in pisateljice za sotrudnike, bo nudil vsakomur obilo užitka. Naroči se v Ljubljani, Frančiškanska ulica 10/b.

Iz Gradca. Pri hranilnici za sodni okraj graška okolica je došlo minuli četrtek dopoldne do silno krvavih prizorov. Asistent Krauss je bil pri decemberskem napredovanju uradnikov zaostal in to ga je tako jezilo, da se je takoj sprl s predsednikom ravnateljstva Kelzem. Nato ga je ta takoj od službe odstavil in mu naznanil, da se ga bode odpustilo. Krauss je hitel domu in naprosil ženo Berto, naj bi ta šla zanj posredovati. Takoj za njo pa se je podal tudi on z dvema nabitima revolverjema v hranilnico nazaj in v uradnih prostorih streljal na vsakogar, kogar je dobil. Ranil je že imenovanega Kelza dvakrat na levi nogi in na trebuhu, pisarniškega vodjo Niemannna na trebuhu, člana ravnateljstva Krautforsta na levi roki in oficijala Siebenreicha na nogi. Najnevarnejšo rano je dobil predsednik hranilnice Kelz, ki je na njej tudi umrl. Nato se je Krauss ustrelil v srce in obležal na licu mesta mrtev. Vest o teh krvavih dogodkih se je bliskoma raznesla po mestu in nabralo se je pred hranilničnim poslopjem na stotine ljudi.

Taki so že dandanes otroci! V Gradcu je skočil v vodo in utonil 5 in pol leta stari kočijažev sin Franc Brus in sicer iz jeze, da ga je mati okregala.

Deželni šolski svet štajerski je imenoval v svoji seji dne 29. novembra suplentinjo v Olimju Ireno Firm za definitivno učiteljico, dalje provizorično učiteljico v Sv. Miklavžu nad Ormožem Marijo Šalamun za def. učiteljico; stalno je vpokojil nadučitelja v Blagovni Jakoba Stanteja; prestavil je učiteljico Emilijo Sorec iz St. Vida pod Ptujem v Selo in definitivno učiteljico Klotildo Pirh iz Sv. Urbana v St. Vid pod Ptujem.

Iz poštne službe. Imenovana je praktikantinja Ivanka Žager za poštno oficijantnjo v Soštanju; trgovec Jakob Dernač je dobil mesto poštnega ekspedienta v Artičah.

Za družbo sv. Cirila in Metoda. Na lovu gosp. Ivana Pahernika na Laznici dne 27. nov. tl. se je nabralo 7 K 10 v, vsoto je poslal družbi g. podruž. načelnik Anton Godec. — Na svatbi g. župana Kac z gosp. Anico Zorman dne 27. okt. se je nabralo 20 kron; družbi je to svoto vposlala C. M. podružnica v Slov. Gradcu.

Vsi prijatelji vrtnarstva in prijatelji smislene vzgoje se vabijo, da pristopijo v društvo »Vrtnarska šola«. Društvena naloga je, dajati članom direktne koristi, istočasno pa bode naše društvo, splošno budilo veselje do obdelovanja zemlje. Naša »Vrtnarska šola« bode po svojih močeh skrbela, da se že v otrocih začne buditi veselje do smislenega obdelovanja zemlje, — ker se le na ta način vzgoji iz mladine najbolj koristne člane človeške družbe. Vsakdo, kateri je bil voljan pristopiti v naše društvo in sodelovati pri izpeljavi teh lepih načrtov, naj se blagovoli zglasiti na naslov: »Vrtnarska šola«, Kranj.

Iz Gradca. Dne 30. novembra je imelo slovensko podporno izobraževalno društvo »Domovina« v Paradeisgasse »zur grossen Bierquell« izredni občni zbor. Udeležba je bila jako povoljna. Zastopano je bilo akademično tehn. društvo »Triglav« v jako lepem številu in tudi »Sokol«. Kakor vam morem z veseljem poročati, se je pričelo med našimi tukajšnjimi naprednimi društvi jako živahno narodno gibanje, posebno v »Domovini«. Sploh je pristopilo zadnji čas lepo število članov in se je tako povzpela »Domovina« na stališče kakor že dolgo ni bila. Po zini se prirejajo plesne vaje, predavanja in zabavni večeri, tako, da je članom zmiraj priskrbljeno za zabavo in duševni napredek. Društvo »Triglav« nam je jako naklonjeno, pošilja nam predavatelje in izposojuje nam knjige brezplačno iz njegove bogate knjižnice. Sploh sta stopili obe društvi v ožje odnošaje. Ker so se lani vršili v »Domovini« hudi strankarski boji, se društvo ni moglo tako razvijati kakor bi se moglo. Gotovo bi propadlo ako ne bi imelo tako požrtvovalnega in nenstrašenega predsednika, kojemu gre vsa čast, g. Rudolfa Stegmüllerja.

Podpornemu društvu za slov. visokošolce na Dunaju so v času od 1. okt. do 28. nov. tl. vposlali:

2414.36 K: vsedijaška počitniška akcija; 370.35 K dobiček dne 12. nov. 1913 na Dunaju prirejenega koncerta; 130 K dobiček novomeške akad. veselice; 100 K neimenovan dunajski dobrotnik društva; 35 kron mestno županstvo v Novemmestu; po 20 K: Th. Dr. Jos. A. Ujčić, c. in kr. dvorni kaplan na Dunaju, in okrajna posvojilnica v Ljutomeru; po 10 K: Dr. Karl Podgornik, odv. in dež. posl. v Gorici, dr. Karl Šavnik, c. kr. višji fin. svetn. v fin. min. na Dunaju in Franc Kušar v Mengešu; 6 K: dr. Florio Gregorič, c. kr. min. koncipist v fin. min. na Dunaju; 5 K: dr. Jos. Mal, muz. adj. v Ljubljani, po 3 K: dr. Fran Heric, c. kr. bibliotekar v vseuč. knj. v Pragi, in Martin Meško, župnik pri Kapeli; po 2 K: Jakob Vogelink, dijak v Radovljici in Viktor Poznik, notar v Senožečah; po 1 K: Ivanka Kariž, Milan Senčar, Anton Novak, Franc Schweiger, Ivan Mlakar, vsi v Senožečah, F. Žetko, Laže, Franc Zadnek, Ljubljana, Peter Cucariggi, Škaver, Anton Bojc, Vipava, Karl Leitgeb, Postojna. — Vsega 3150 K 71 v. — Društveni odbor se vsem cenjenim darovalcem iskreno zahvaljuje, zlasti še vsem onim rodoljubom, ki so pripomogli k lepemu uspehu počitniške akcije. Kar je odbor od prejetega zneska že za mesec november razdelil med 85 prosilcev 1160 K, in se bodo jednako utemeljene prošnje ponavljale mesec za mesecem, prosi novih darov na naslov blagajnika: Dr. Stanko Lapajne, odvetnik na Dunaju I. Bräunerstrasse 10.

»Graški Sokol« je izvolil na svojem zadnjem občnem zboru za odbor sledeče brate: starosta Ognjeslav Remic, podstarosta Franc Vršič, načelnik Rudolf Mikuž, podnačelnik Franc Božič, tajnik Ivan Plevnik, blagajnik Josip Dolničar, gospodar Rajmund Zotter, odbor. nam. Josip Hudina. Namestnika Martin Ogorevc in Boris Slajmer.

Iz Gradca. Dež. sodni svetnik v pokojni g. B. Novak je slavil letos v najožjem krogu svojo šestdesetletnico. On je eden izmed šestorice, ki so sedeli — kakor nam piše triglavska zgodovina — dne 31. oktobra 1875 v kavarni »ob botaničnem vrtu« ter se razgovarjali o potrebi slov. akad. društva v Gradcu. Pri tem razgovoru je bil položen temelj danes 38 letnemu »Triglavu«. Gospod Novak je bil »Triglavu« ob krstu, stoji pa mu tudi še danes z mladeniško navdušenostjo ob strani, kajti udeležuje se še z veseljem naših zborov in marsikdaj pomaga društvu s svojim modrim nasvetom. Naravno je torej, da se vso družbo raduje z njim in mu kliče: Še mnogo let!

Mariborski okraj.

Iz Maribora. Srebrno poroko sta praznovala gospod profesor Jakob in njega gospa soproga Amalija Marin v petek, dne 28. novembra tl. Srebrnoporocencema, ki sta vsled svojih vrlin daleč okrog znana in priljubljena, želimo, da v isti sreči dočkata tudi zlato poroko ter jima kličemo: Na mnogo let!

Nova trgovina v Mariboru. Šumenjakovo specerijsko trgovino v Tegetthoffovi ulici je prevzel g. Josip Šerec, ki ga toplo priporočamo. Glej in-serat.

C. kr. finančno okrajno ravnateljstvo v Mariboru naznanja: Dne 16. decembra 1913 ob 10. uri dopoldne se vrši pri c. kr. finančnem okrajnem ravnateljstvu v Mariboru dražba najema vžitniškega davka. Natančnejši pogoji se lahko zvejo pri tem ravnateljstvu, kakor tudi pri pristojnih kontrolnih vodstvih in oddelkih finančne straže.

Razžaljena nemška šola. Pred okrajnim sodiščem v Slov. Bistrici je bil obsojen poljčanski župnik Alojz Cilenšek, ker se je napram nekemu nemškutarju izrazil, da je nemška šola v Peklu poneumnjevalnica slovenskih otrok. Tožila sta ga zato učitelja na nemški šoli zaradi razžaljenja časti in bil je obsojen na 30 K globe. Tako kot Cilenšek se postavi proti nemškim šolam sicer le malo duhovnikov na Sp. Štajerskem. Nekateri hodijo v nje za Judeževe groše celo podučevati.

V Zrečah pri Konjicah se ustanovi s 1. januarjem orožniška postaja.

Iz Maribora. Ker sta že mariborski in graški mestni svet odobrila pogodbo za skupno električno centralo pri Felberjevem otoku nad Mariborom, se bodo tozadevna dela kmalu pričela.

Iz Fale nad Mariborom. Pri gradnji tukajšnje električne centrale se neprestano ponavljajo nesreče. V sredo popoldne so se ponesrečili kar štirje delavci, ker se je pod težo materialnega vlaka podrl del nekega lesenega ogrodja. Delavec Sever je obležal na mestu mrtev, delavec Dominko je umrl na prvozu v bolnišnico in delavec Geratič v bolnišnici. Pogoste nesreče pri delih v Fali bo krivo deloma pač tudi neprevidno vodstvo.

V Hočah pri Mariboru se vršijo v kratkem občinske volitve. Slovenci, pozor!

Iz Šmartna na Pohorju poročajo, da je pes gostilničarja Korena raztrgal devet ovc, od katerih jih je 7 takoj poginilo, dalje eno svinjo in eno lisico. Sedaj se pes potepa okoli po gozdovih. Torej tudi »Bauernschreck« na Pohorju!

V Pobrežju pri Mariboru je povozil neki voznik trgovca s svinjami Koletnika. Nesrečnež je dobil take poškodbe, da je vsled njih umrl.

Iz Slov. Bistrice. (Jagodičeva »Vorschusskassa« v Slov. Bistrici) je v likvidaciji. Ta denarni polom ne bo vplival samo na neposredne interese naravnost pogubno, marveč bo segel globoko v gospodarske razmere celega okraja in povzročil gospodarsko krizo v manjšem obsegu. Minulo nedeljo, dne 30. listopada 1913 imeli so upniki in zadružniki v Jegličevi gostilni zborovanje, da bi, kakor so zatrjevali, preustrojili zadruho z omejeno zavezo. Udeležba je bila precej dobra, toda zborovalci so se med seboj zravšali in niso prišli do nobenih sklepov, tako da zadeva še dosedaj ni pojasnjena. Nekateri zborovalci so nejevoljni zapustili Jegličevo gostilno in imeli nato pri »Neuholdu« svoje zborovanje. Kaj so sklepali in sklenili, nam ni znano. V nemčurkem taboru torej strašno — smrdi. Petzoltov Francej je imel pač dober nos in jo je še pravočasno odkuril s svojim »glavopobilom« v Lipnico. Po njegovem vzgledu se sedaj tudi Versollatti resno bavi z mislijo čimprej zapustiti Slovensko Bistrico in zbežati na koroško-laško mejo. Petzolt je odšel, Versollatti se tudi spravlja, trgovec Wutt et consortes pa bodo skuhalo in pojedli nemčursko govejo. — Dobet tek!

Iz Maribora. Porotno sodišče je oprostilo 28-letnega posestnika Janeza Habjaniča iz Lubstove, ki je razdražen vsled večnih preprirov z ženo zažgal svojo hišo in gospodarsko poslopje. Obsodilo pa je 17 letnega pekovskega učenca Rudolfa Vodlaka, ker je stari materi ukradel hranilno knjižico na 549 K, na eno leto težke ječe. Obravnava proti 25 letnemu hlapcu Simonu Drobniču, ki je obtožen uboja, se je zaradi zaslišanja novih prič preložila.

Iz Maribora. Na praznik se je ustanovila za severni del Spodnje Štajerske sokolska župa. Zborovanje je bilo izvrstno obiskano, vsa društva so poslala po enega ali dva zastopnika, nekatera celo po več. Naj bi nova župa dobro služila svojemu lepemu namenu: ojačevati že obstoječa društva, ustanavljati nova in širiti sokolsko organizacijo ob narodni meji. Na zdar!

Iz Maribora. »Straža« se je v zadnjih številkah na neutemeljen in grd način zaganjala v dež. posl. dr. Kukovca. Ko pa bi morala svoje laži popraviti, se je urednik Kemperle upiral popravke redno in na pravem mestu priobčiti. Zato je bil zadnji soboto znova kar dvakrat zaporedoma obsojen. Čaka ga pa še obračun pred poroto, kajti proti »Straži« in »Slov. Gospodarju« je naperjenih več tožb zaradi uprav nesramne častikraje pri teh »krščanskih« listih.

Ptujski okraj.

Od Sv. Andraža v Slov. Gor. Dne 24. novembra smo pokopali tukajšnja posestnica Marijo Čeh; bila je žena blagega značaja posebno napram revežem, mati ugledne in priljubljene družine, kar je pričal sijajen sprevod, katerega se je udeležilo vse tukajšnje ugledno občinstvo, seveda razven kaplana, ki se je izgovarjal z boleznijo najbrž le radi tega, ker je sin pokojnice učitelj. Pokojnica ni poznala politike, storila je revežem več dobrot, kot bo jih kaplan, če bo še 50 let tukaj in si toraj ni zaslužila tega preziranj. Izzval je s tem veliko ogorčenje pri faranih, ki nismo neumna živina, kot si on misli, čeravno nimamo latinskih šol. Imamo pa zdrav presodek, kaj je prav ali kaj ne. Le tako naprej, taki »lepi« vzgledi krščanske pravičnosti in ljubezni delujejo prav izvrstno.

Ormoški ponosi. Hud boj bijemo, boj resnično narodnih elementov proti — klerikalno-nemški zvezi v ormoškem okrajnem zastopu. Pri tem ne gre Nemcem toliko za okrajni zastop, kakor za to — da pridejo do večine v okrajnem šolskem svetu — kar smo že večkrat dokazali. In povzročitelj tega boja je med drugimi znani bolfenski učitelj in vzor značaj Robert, po milosti svoje žene — tudi veleposestnik. In debelo kožo ima ta »naš« Robert! V četrtek, dne 4. decembra 1913 je imelo učiteljsko društvo svojo konferenco, po istej pa običajno skupno zabavo. In med naprednim učiteljskim sedel je mirne duše, kakor da bi ne imel niti jednega črnega madeža, naš Košar. Pustil se je mirnim srcem od generalnega govornika imenovati generalnim adjutantom, pustil si k tej šarži čestitati, vse kot samoumevno. A króno dneva mu je gotovo prinesel še večer. Zakaj smel si je šteti v čast, da je v družbi nekaterih članov, nekega tukajšnjega društva lovil — babe! K vsej tej historiji še vprašamo samo, kdo je bil na drugega bolj ponosen?

Iz občine Runeč. (Klerikalno gospodarstvo v naši občini.) Živela je svoje dni pri nas Urša Skrinjar. Naveličala se je tukajšnjega dela in si je šla k občini po služno knjigo ter jo tudi dobila, da gre v mesto služiti, kakor je že dandanes v navadi. Poleg svojega zaslužka prislužila si je tudi otroka. Tega je prinesla domu in ga dala v oskrbo posestniku Imbru Bolteku v Ključarovcih. Ker pa pozneje mati ni mogla več toliko zaslužiti, da bi plačevala

Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

sprejema hranilne vloge od vsakega, je li član zadruga ali ne in jih obrestuje po

5%

Rentni davek plačuje zadruga sama; prevzame obrtne in trgovske račune v inkaso in iztirjanje, daja predjeme, eskontuje menice ter izpeljuje sploh vse denarne manipulacije po najkulantnejših pogojih.

529

za svojim otrokom, je imenovani posestnik zahteval, naj občina plača. Ta se je zoperstavljal. Imenovani je grozil s sodnijo in je tudi naznanil, kaj se bo zgodilo. Namesto da bi občinski predstojnik sklical sejo, da se močje pogovorijo o stvari, kaj se naj ukrene, ali se plača ali zoperstavlja, je tiral raje vseh svojih 12 klerikalnih apostolov po št. 11 v Ormož. Plačali so imenovanemu posestniku 24 K, skrbeli pa po očetovsko za občino na drugi strani. Zapili so 12 K na račun ubogega otroka. Ali vse mora plačati kmet in obrtnik. Boljše bi bilo, da bi vse dobil oni, ki je otroka preskrbel. Kaj neki bo rekel k temu deželni odbor, da se na račun občine v teh slabih časih naenkrat po 12 K zapije? Opazovalec.

Iz Ivanjkovec pri Ormožu. Njegovo Veličanstvo, presvitli cesar Franc Jožef I. podelil je iz svojih zasebnih sredstev tukajšni prostovoljni požarni brambi 200 K podpore.

Srečen lovec. V Ptujju je ujel lovski paznik in mizar Jožef Vauda z železno pastjo tekoni zadnjih treh let 17 vider.

Ljutomerski okraj.

Od Male Nedelje. Občni zbor kmetijske podružnice se vrši v nedeljo dne 21. t. m. po rani službi božji v šoli. Govori g. Holz.

Iz Bučecovec na Murskem polju. V zadnji številki »Slov. Gosp.« me je napadla dobro znana 40-letna »bratovska« ali Marijina divičica, da sem ubogi liberalček. Oj ti ljuba divičica, raje sem to, kar sem! Sramoval bi se biti klerikalnih misli, kot si ti; ubogo zaslepljeno siroče! Bog ti daj pamet, da boš spoznala, kaj je dostojnost! Zapomni si: pometaj pred svojim pragom, potem pred drugim. Prihodnjič te obvestim po imenu, ako ne miruješ. Pristoda stara! Je gradiva dovolj! Na svidenje! Ubogi liberalček.

Iz Kamenščaka pri Ljutomeru. Ze pred precej časom seme hotel napisati nekaj vrstic, a to storim danes. Prosim pa, g. urednik, te vrstice pridejo iz peresa kmečkega mladeniča, kateremu se grdi počenjanje raznih farovških podrepnikov, zlasti pa njih zapovedovalno obnašanje proti drugim, ki ne trobijo v njihov rog. Poznam njih, ki s čukovskimi znaki, seveda med njimi tudi njih načelnik med božjo službo ob nedeljah posedajo po krčmah. Še ta dogodek: Pri nekem požaru na Kamenščaku je prihitel pomagat gasit član nekega gasilnega društva, v celem ljutomerskem okraju znani nadmladenič, nekdanji načelnik čukov itd. Prišedši na mesto nesreče, nahluil je ljudi, ki so hoteli iz goreče sobe oteti še ostale reči rekoč: »Proč, zdaj smo mi tukaj!« Seveda se sam ni dotaknil skoraj nobenega dela, boječ se, da umaže svojo belo obleko in roke. Kaj ne, roke križem držati in zapovedovati po orlovski disciplini, to bi vam ugajalo, g. R. — Napreden mladenič.

Slovenjegraški okraj.

Ciril Metodova šola na Mutlji je priredila v nedeljo otroško veselico, ki se je obnesla jako dobro kljub precej neugodnemu vremenu. Bilo je navzočih mnogo staršev in prijateljev naše mladine, ki so z zanimanjem sledili raznim otroškimi prizorom. H koncu je nastopil sv. Miklavž ter so bili otroci obdarovani z blagom za obleko mesto običajne božičnice.

Na Mutlji je odprl trgovino z mešanim blagom g. Miloš Oset.

Iz Slovenjegraškega okraja. Pri Sv. Križu so pripovedovali romarji lepo historijo o terbojnski frajli. To je baje že druga, na katero so zelo ponosni. Gospod župnik, le z resnico na dan. Ne tajite. Omilovanja vredno.

Saleško učiteljsko društvo zboruje v nedeljo dne 14. decembra 1913 ob 2. uri pop. v Šoštanju. Spored prinese stanovsko glasilo. Polnoštevilne udeležbe pričakuje — odbor.

V Velenju so prijeli cigana Franca Gartnerja z njegovo tolpo. Našli so pri njem težko zlato uro in žensko vratno verižico iz duple-zlata z dragulji. Gartner se je klatil s svojo tolpo tudi po Koroškem in Kranjskem.

Iz Šoštanja. Kakor smo že v »Slov. Narodu« poročali, je imel 18 letni tesar Janez Medved prilično eno leto razmerje s svojo svakinjo Marijo Medved. Njegov brat je za to zvedel in mu prepovedal priti k hiši. Kmalu na to se je Marija Medved z arzenikom zastrupila in ko je ležala na parah, je prišel Janez Medved s puško in hotel brata ustreliti. Slučaj je hotel, da se mu to ni posrečilo. Dobil je za svojo nevarno grožnjo pri celjskem okrožnem sodišču 8 mesecev ječe.

Brežiški okraj.

Rajhenburški Sokol priredi v nedeljo dne 4. prosinca 1914 svoj IV. sokolski ples združen s koncertom pri Leskošku v Rajhenburgu. Pričetek ob 4. uri popoldah. Ta veselica bode pač nekaj posebnega, ker je »Srbski Sokol« v Zagrebu obljubil korporativno udeležbo, pa tudi od bratov Hrvatov pričakujemo z vso sigurnostjo enake izjave. Vsi prijatelji naših jugoslovanskih bratov so srčno vabljeni!

Iz Brežic. Neverjetno — toda resnično! V našem mestu vlada strašno razburjenje! Vršijo se mrzlične priprave, vse pričakuje nestrpno usodepolnega dneva! Katastrofa je neizogibna, kajti v nedeljo, dne 14. decembra tl. bode pokalo pri nas! Zakaj pa? No, ker so se naši gledališki diletanti v svoji predrznosti odločili uprizoriti ta dan gledališko igro s petjem »Legionarji«. Pokalo bode občinstvo od smeha, ko se bode prikazal mogočno krojač Jež, pogumen samo takrat, kadar ni njegove boljše polovice Barbe zraven; pokali pa bodo tudi topovi in puške, ko se bode vršila bitka med Avstriji in Francozi! Kaj prva, kaj druga balkanska vojska! Pri nas bode še vse drugače gmelno! Za ljudi, ki so slabih živcev, seveda »Legionarji« niso primerna in priporočljiva igra — vsaj naš gospod okrožni zdravnik se je tako izrazil; vendar nam je radevolje obljubil priskočiti na pomoč, ako bi smeh ali streljanje na koga slabo uplivalo. — Začetek igre ob 7. uri zvečer, konec pa ob 10. uri — tudi zvečer.

Iz Rajhenburga. Leto 1913. je za rajhenburške klerikalce res nesrečno število. Prvi klerikalec je prišel na boben, drugi je bil sodniško kaznovan zaradi obrekovanja občinskega odbora, tretja oseba je bila kaznovana zaradi tatvine, in sedaj pa, oj groza, od dne 4.—5. v noči so stražili orožniki dve hiši in sicer od krčmarja Franca Cvirna in trgovca Ivana Peniča. Zjutraj se je pripeljal okrajni orožniški stražmojster iz Brežic ter so potem gospodarja Fr. Cvirna in Ivana Peniča odvedli orožniki v Sevnico v zapor kakor tudi še enega moža iz Senovega, ker so vsi trije na sumu, da ponarejali denar, kar se bo pa seveda šele pri sodniji dognalo. To so vam večinoma pristni klerikalci, kateri so pri vsakih volitvah klerikalno volili, posebno Fr. Cvirn se je izvrstno skazal s tem, da je kupil za novo cerkev okno, na katerem stoji njegovo ime. Le tako naprej! Eden, ki jih posebno omiluje!

Iz Kozjega. Od prejšnjega kaplana gospoda Ivana Vedečnika smo bili vajeni, da se ni mešal v politiko; zato pa tudi ni bil vseh našim klerikalnim mogotcem, ki so se potrudili, dobiti sem kakšnega petelina po njihovem receptu. In to se jim je tudi posrečilo v osebi sedanjega kaplana Škofiča, ki je na Marijin praznik dne 8. grudna povabil vsa tukajšnja dekleta v kaplanijo k posvetovanju radi ustanovitve Marijine družbe. Kakor slišimo, se je temu vabilu odzvalo samo nekaj starih tercijsk, ki niso bile vseh sklicatelju; to pa ga naj nikakor ne uplaši, mogoče se mu v drugič posreči, pridobiti si dekleta po svojem okusu in za svoje namene.

Iz Kozjega. Miklavž nam je prinesel občinske volitve in nov občinski odbor; razen tukajšnih klerikalnih stebrov (dr. Barle, dr. Jankovič in dekan Tomažič) ter, izjemši enega, nekaj brezpomembnih klerikalnih kimovcev, prišla sta kar dva nemškutarja v odbor in sicer Kragora in trgovec Pleterski, bivši brežiški nemški turner. Nikjer v nobenem kraju, kjer imajo Nemci večino, ne pride kakšen Slovenec v poštev in če je še tako ponižen, pri nas pa se mandati ponudijo nasprotnikom, najbrž zato, da lahko župan, kakor drugod, dosledno tudi pri občinskih sejah nemškutari. Če že niste našli drugih sposobnih kandidatov, pa bi si jih lahko izbrali iz vrst uradništva in učiteljstva, kakor se je to zgodilo prejšnja leta pod županstvom gospoda Elsbacherja, kjer sta bila vedno dva uradnika (dr. Peitler in Stepic) v odboru. Seveda naš župan se boji vsake opozicije, ker je vajen, da mora vse njegovo veljati in ga še najmanjši ugovor, četudi samo v gostilni napravi jako nervoznega. Čas bi že bil, da se narodnjaki postavijo na noge, da se enkrat otresejo klerikalnega gospodarstva. Novoizvoljenemu klerikalno-nemškutarskemu odboru pa kličemo krepki — heil!

Iz Planine. Slučajno mi pride v roke »Slov. Gospodar«, št. 48. Tam berem na strani 5. kako olepšuje nek dopisnik občino Golobiniek ter hvali na vse pretege župana Pušnika. Ne imel bi nič proti temu, pa ker so mi vse razmere v tej občini dobro znane, ne morem molčati. Kar se tiče narodnosti, je najdemo v tej občini bore malo. Kakor sem bil sam priča, sem videl, da se uraduje oziroma dopisuje višjim uradom ter oblastim le v nemškem jeziku. Da se je najemnina za lov v toliko zvišala, ne

zasluži hvale župan; najemnino za lov sta zvišala ona dva, ki sta se za njo prepirala in jo dražbala. Za živinske sejme so že predniki prosili. Če je sedaj to bojda zasluga dr. Benkoviča, kateri zastopa sevniški okraj, bi bil kak drug slovenski poslanec, če bi bil na istem mestu, tudi to čisto gotovo storil. Ne hvalite se torej preveč z zaslugami ter pišite rajši resnico. S takšnim dopisovanjem nafarbate urednika in vse bralce »Slov. Gospodarja«. Občan.

Celjski okraj.

Narodna čitalnica v Celju priredi v soboto dne 13. decembra zvečer v svojih društvenih prostorih »čajev večer«. Obenem bo vseučiliški docent dr. Mihajlo Roštohar iz Prage predaval. Za mladino bo v mali dvorani ples. Vstopnine ni.

Za »čajev večer« Narodne čitalnice v Celju je določen jako lep zabaven program. Nastopi tudi salonski orkester, dalje znan pevec kupletov.

Slovensko gledališče v Celju. Na praznik dne 8. decembra smo imeli že četrto predstavo v letošnji seziji. Uprizoril se je krasni španski ljubezenski igrokaz »V dolini«. Predstava je bila tako lepa in dovršena, da bi zaslužila boljši obisk. Naše skromno gledališče je z njo znova dokazalo, da zmore tudi težavne drame. Mogoče je to seveda le vsled velike požrtvovalnosti pri režiserju in igralcih. Pri igrokazu »V dolini« se je menda sploh jako dobro igralo kakor še letos nobenkrat. Glavne vloge so pa tudi vsebovale snov, ki je silila igrance, da so pokazali, kaj znajo. Nastopili so v njih gospa dr. Kalanova (Marta), Stanko Gradišnik (kozar Manelik) in Vinko Vošnjak (posestnik Sebastijan). V manjših, tudi prav hvaležnih ulogah so nastopile gospodične Jožica Gregorinova (Nuri), Fini Tomazinova (Antonija), Gizela Četinova (Pepa), Drago Gobec (upravitelj Modest), Miloš Stibler (Tomaž), Franc Mravljak, Tone Kurnik in V. Kunej (hlapci). Ne bomo vsakega posebej ocenjevali in hvalili, zadostuje jim naj glas, ki se je slišal enodušno iz občinstva: Bila je krasna predstava! Vsled skrbnega vodstva predstav izginjajo počasi nedostatki diletantskega gledališča in noben celjski Slovenec nima izgovora, da ne bi tega važnega kulturnega podjetja podpiral. Ponavljamo tu prošnjo do merodajnih činiteljev, naj bi vendar omogočili novo, času in potrebam odgovarjajočo opremo našega odra. Sodelovala je celjska narodna godba tudi pri tej predstavi pridno in vestno kot zmiraj.

Slovensko gledališče v Celju. Dramatično društvo priredi 21. decembra svojo peto predstavo in sicer veseloigro »Če frak dobro pristoj«. To novost so lansko leto igrali na vseh večjih odrih s fenomenalnim uspehom. Tudi v Celju bo ta veseloigra gotovo ugajala. Predprodaja vstopnic pri tvrdki Goričar & Leskovšek. Zunanjim gostom zadostuje dopisnica.

Plesni odsek Slov. trgovskega društva v Celju opozarja ponovno vse cenjene dame in gospode, da se bodo plesne vaje od sedaj naprej vsaki četrtek od 8. — 10. ure zvečer in vsako nedeljo od 4. do 6. ure popoldan vršile. Ako bode zadostno število rednih in točnih obiskovalcev se bode poučevala tudi češka narodna četvorka, do katere vlada že dalje časa veliko zanimanje.

Sestanek celjskih slovenskih trgovcev se vrši danes v četrtek, dne 11. decembra v gostilni gosp. Plevčaka v Gaberju pri Celju.

Sestanek celjskih slov. trgovskih sotrudnikov se vrši v soboto 12. dec. v gostilni g. Podržaja na Bregu pri Celju.

Iz Celja. V tukajšnjem klerikalnem hotelu »pri belem volu« sta se imela nekoliko preveč rada neki kranjski župnik, doma blizu Trojane, in pa natakara. V tako pobožni hiši pa se gode take reči! Duhovniki še vabijo kmečke ljudi k nekakim »gledališkimi« predstavami »pri belem volu«, češ, da bi se pri gledaliških predstavah v Narodnem domu pohujšali. Stvar bo, kakor se kaže, poprej rarobe.

Iz davčne službe. Premeščen je davčni oficijal Anton Dobravec iz Celja v Šmarje pri Jelšah in davčni asistent Fr. Čuš iz Šmarja pri Jelšah v Celje.

Iz Gaberja pri Celju. Gaberska Ciril in Metodova podružnica priredi v nedeljo dne 11. prosinca 1914 v lepo okrašeni dvorani Sokolskega doma velik Ciril in Metodov ples, na kojega že danes slavno občinstvo iz mesta ter okolice opozarjamo.

Iz Celjske okolice. Gospod in gospa major Rammel, grajščaka na Freienbergu pri Celju, vplačala sta kot božično darilo znesek 50 K za občinske uboge občine okolica Celje. Županstvo izreka toplo zahvalo.

Iz Celjske okolice. V Gaberju so minuli teden vlomili pri trgovcu Petschuchu tatovi in odnesli

blaga, srebrnine ter denarja za okroglo 400 K. Blagajne niso mogli odpreti. To je tekom tega leta 30. vlom v celjskem okraju. Nekaj predrznih vlomilcev so v vojniški okoličini že prijeli.

Iz Celjske okolice. V Dobrovi je zgorel v petek zjutraj kozolec uglednega posestnika Maksa Dimca, po dom. Ocvirka. Okoliška požarna bramba je pomagala pridno gasiti. Škode je nad 4.000 K. Dobrova je imela s tem letos že 2 požara.

Pritožbe proti celjskemu postajenačelniku Küglerju. »Slov. Narod« piše iz Celja: Tukajšnji postajenačelnik Kügler je vnet prijatelj in podpornik celjskih heilovcev in jim gre na roke, kjer le more. Zato preganja vse one svoje uradnike in uslužbence, ki so narodnjaki ali socialisti. Seveda ti ljudje niso pri volitvah pristaši in volilci nemškonačionalne klike, zato proč z njimi! Kaj služba, kaj oziri na slovensko prebivalstvo, samo da se dela nemškonačionalna politika. Na celjskem kolodvoru je nekaj uslužbenstva v socijalistični, nekaj v nemškonačionalni železničarski organizaciji. Slovenski železničarji so skoraj vsi v socijalistični organizaciji. Na nje ima Kügler posebno piko, nemškonačionalne kreature med železničarji pa ga zvesto podpirajo. O kujoniranju in denunciranju v službi ne bomo tu niti obširnejše govorili, saj bi bilo preveč materiala. A Kügler ni s tem zadovoljen. Spravil se je sedaj na — upokojenje slovenskih železničarjev, da bi jih mogel nadomestiti z nemškutarji. Tako je imel skladiščni delavec Filipič neko brezpomembno bolezen, ki ni bila niti tako huda, da bi ne mogel delati. Pred kratkim pa ga je nekaj preiskoval železniški zdravnik Preamschak in v četrtek dopoldne je Filipič kar naenkrat zvedel, da je zaradi bolezni — upokojen. Spominjal se je, kako mu je Kügler grozil, da ga bo spravil stran in je takoj vedel, da je njegova vpokojitev le izraz besnega Küglerjevega sovraštva napram slovenskim železničarjem. Tako se dela na celjskem kolodvoru s Slovenci, dočim smejo nemškutarji vse storiti. Tako je tisto nedeljo, ko je došlo zvečer do napada na Sokole, vračajoče se iz Zalca, pustil nemškutar svojo službo pri premikih in letel pred kolodvor, da je mogel heilati in tuliti proti Slovencem. Zgodila bi se bila lahko velika nesreča, pa kaj se brigajo nemškutarji za službene predpise, saj jih štiti načelnik Kügler. Opozarjamo ravnateljstvo Južne železnice na razmere na celjskem kolodvoru. Prihodnjič povemo še kaj več, da se bo očistil, kakor pragerski tako tudi celjski »svinjski hlev« ter bo konec nemškonačionalnega tiranstva.

Iz Vojnika. Dne 9. julija so vlomili neznan storilci v Juterškovo trgovino na Ljubecni. Odnegli so ponajveč jestvin za skoro 400 kron. Storilcev niso mogli vjeti. Še le 3. tm. sta prišla orožnika Brenkovič in Bizjak iz Vojnika vlomilcem na sled; med njimi sta kočarja Franc Arčan in Janez Vrečar iz Šmiklavža pri Vojniku. Orožniki sumijo, da so izvršili ti tički še več vlomov, o katerih se je slišalo zadnji čas iz celjske okolice.

Iz Dramelj pri Celju nam pišejo, da poročilo o smrti Lud. Košutnika ni resnično. Nekdo si je dovolil le prav neumestno šalo.

Iz Zidanega mosta. Stavbni komisar Južne železnice inženir Albert Fischer se je že dalje časa sem jako čudno obnašal. Te dni so ga hoteli spraviti na opazovalnico za umobolne v Gradec. Bolnik je porabil trenutek, ko se ni nanj strogo pazilo in se je zaklenil v sobo. Tam se je potem z britvo zrezal na rokah in na vratu, da bi vsled izkrvavljenja umrl. Vendar pa je prišla še pravočasno pomoč.

Iz Vranskega. Dne 28. novembra so našli v potoku na Ločici mrtvega nekega Martina Friškovca iz Mengša. Ker se ga je preveč nalezel, je padel, si strl dvakrat nogo in potem zmrznil v drugače plitvem potoku.

V Št. Jurju ob Južni žel. se vrši v nedeljo dne 14. decembra ob 4. uri pop. javno predavanje v gostilni g. Brežnika v spodnjem trgu. Predava zdravnik dr. Janko Serbec iz Celja »o zdravstvu na kmetih«. V predavanju se bo bavil natančneje z jetiko ali sušico. Pridite stari in mladi!

Iz Št. Jurja ob Južni železnici. V nedeljo, dne 21. decembra tl. ob tretji uri popoldan ima tukajšnja kmetijska podružnica svoj občni zbor, po katerem se vrši zrebanje kmetijskega orodja. Zborovanje se vrši v restavraciji pri kolodvoru.

Iz Braslovč. Dobro znani nam dopisnik v »Slov. Gosp.« si pač zastoj beli glavo, kako umiti zamorca v osebi dr. Korošca. Pravi namreč, kako je dr. Korošec posredoval pri vladi, da so dobili nekateri po toči poškodovani ljudje precejšnje podpore. Mi pa pribijemo, kar iz zanesljivih virov dobro vemo, da, dr. Korošec v tej zadevi pri vladi niti jezika ni obrnil. To vam povemo javno, je-li kakšnemu farovškemu ali pa Koroščevemu podrepaniku prav ali ne. Torej v tem naj mu dopisnik »Svinskega Gospodarja« nikar ne poje slavospevov. O tem pa, da je dr. Korošec vsled štiriletne obstrukcije v dež. zboru naprtil neznosna bremena davkoplačevalcem, ki bodo morali odplačevati deželne dolgove, napravljene samo za korist nemškega dela dežele, pa naš žegnani dopisnik lepo molči, češ tega ne smejo vedeti naši ljudje, sicer ga v prihodnje ne bo več volili, dasi je vendar gola resnica. Ker pa ima dopisnik »Svinskega Gospodarja« veliko in preveč prostega časa, mu je kmalu dolg čas, če ni vedno kakšnih napadov v časopisih, zato si kar kaj izmislil. Zaganja se sedaj brez potrebe v tukajšnje posojilnico, kateri pa pri vsej svoji budalosti mora le priznati, da lepo deluje in res skrbi za to, da vživa zaupanje pri ljudstvu. Dopisnika to boli, da so v vodstvu posojilnice res možje v pravem pomenu besede, ki se pa nočejo klanjati njegovi pristranski

komandi. Večkrat si je že namreč brusil jezik glede celjske Zadrudne Zveze, češ naj bi naša posojilnica izstopila, a pšenica mu noče v klasje, zato ga jezi. Pa gospodine, potolaži se in bodi brez skrbi. Svetujemo ti, da rajši mesto takšne lujskarije premišljuj bolj svoje grehe in stanovske razmere; mogoče bi se pa le iznašel tudi za tebe kak prostor, kjer boš lažje bolj oblastno nastopal kakor sedaj. Ali veš še, kako si si puščal mustače rasti v Hočah in kako si se vozil v Benetke?

Iz Polzele v Savinski dolini. Podpisano šolsko vodstvo se usoja tudi letos obrniti do vseh slov. rodoljubnih src z vljudno prošnjo, da nam blagovolite priskočiti na pomoč z raznimi darili za našo božičnico, namenjeno za slovenske mladeži vse rodoljube, kakor tudi posamezne narodne korporacije, da nam blagovolijo nakloniti primerna darila, bodisi v denarju, bodisi v blagu ter na ta način posnemati začetnika g. dr. V. Červinka, okrožnega zdravnika na Polzeli, ki je že daroval v ta namen vsoto 30 K. Podpisano šolsko vodstvo, ki sprejema vsa tozadevna darila, mu izreka tem potom najtoplejšo zahvalo ter želi obilo posnemovalcev! Izkaz darovalcev se priobči v slov. listih. — Šolsko vodstvo na Polzeli.

Iz Griž pri Celju. Jeza me tare, jeza, gosp. urednik! Pa ne le mene, ampak celo faro. Upam toraj, da mi ne bode zamerili, ako bom bleknil katero, ki »Straži« ne bode všeč. Moje in cele fare jeze je kriv naš gosp. župnik, ki dela s farani kakor svinja z mehomo. To je pokazal pred par tedni, ko je odstavil organista, ki smo ga vsi farani radi imeli. Nič ni pomagalo, da je šlo nekaj faranov, med njimi celo g. župan, ki je najzvestejši župnikov pristaš, prosit za njega; organist je moral iti. Ubogi farani! Zdaj vidite, kdo je gospod v far! Vaša dolžnost je skrbeti za organista, župnik pa dela z ljudmi, ki so od vaših žuljev plačani, kakor sam hoče. Kaj takega bi ne storil noben kmet s svojim hlapcem, kakor je storil naš župnik z organistom. Vprašam vas, župnik, kako se vjema to vaše delovanje z neko zapovedjo, ki se glasi: Ljubi svojega bližnjega, kakor sam sebe? Sredi zime vreči družinskega očeta s štirimi otroci na cesto, to ni ljubezen do bližnjega, če to stori tudi »žegnana« oseba. Vse, kar je organist grešil, je to, da je včasih pregloboko pogledal v kozarec. Ni čudno, da vera peša, kar vi vedno trdite, ko ljudstvo vidi, da tisti, ki vero učijo, delajo ravno nasprotno. Besede mičejo, zgledi pa vlečejo. Gosposka žuga z beričem, misijonarji pa s hudičem. Veste gosp. urednik, mi Grižani bodemo tako srečni da bodemo imeli od nedelje naprej »blaženi čas« misijona. Treba je pripraviti farane, ker so jezni na župnika, zaradi gori omenjenega dejanja; in to znaajo misijonarji najbolj. Misijon je že marsikatero grešnika spreobrnil, se je izrazil naš župnik. Da, nekaj jih je spreobrnil, še več pa znorel, nikdar še pa nismo čuli, da bi misijon spreobrnil kakega župnika. Tebi, dragi »N. L.« — če sprejmeš te vrstice v tvoje predale, kar tudi upam — že naprej povemo, da se dobro pripraviš za naš misijon, ker tudi ti prideš pod krtačo in te bodo misijonarji tako zdelali, da bodeš kri »švical« kakor »sv. Johanca«. Pa nič se bat! Da ne bodo iskali dopisnika, se podpišem, kar s celim imenom: Ne učitelj, temveč fabrikant resnatih metel.

Steckenpferd - lilijno - mlečno milo
Bergmann & Co., Dečín n. L. (Tetschen a. E.)
ostane slejkoprej nedoseženo v učinku zoper pege ter pri umnem negovanju kože in lepote, kar je z dnevno prihajajočimi priznanji nepobitno dokazano. Po 80 v se dobi v lekarnah, drogerijah, parfimerijah itd. — Istotako izborna je Bergmannova lilijna krema »Manera« za ohranjenje nežnih ženskih rok; v tubah po 70 v se dobi povsod. 147 50-80

LISTEK.

Mary E. Wilkins:

Dolga roka.

Detektivna novela. — Prevel —.

(Ta povest je dobila I. ceno 400 L (8000 K) pri konkurzu, ki ga je razpisal L. 1894. newjorški »Bachelier Syndicat« za najboljšo detektivno povest.)

(Dalje.)

Ko je Phoebe Dolejeva nekaj prišivala na rami svoje črne obleke, mi je rekla: »Če se ne motim, imate vi zeleno svilenko obleko, ki ste si jo nahavili pred tremi leti v Digby, kajne?«

»Da«, sem odgovorila.

»No«, je nadaljevala ona, »zakaj si jo ne date prebarvati na črno? To tanko, svilenko blago se da prav lepo prebarvati. Iz njega bi bila krasna žalna obleka.«

»Ja«, sem ji komaj odgovorila, ko se mi je ona ponudila, da jo sama prebarva. Imela je »recept«, katerega je rabila z velikim uspehom. Mislila sem si, da je to zelo lepo od nje, toda odgovorila nisem, če sprejemem njeno ponudbo ali ne. Nisem bila zmožna osredotočiti svojih misli

na kaj drugega kot na grozno razburjenje, v katerem sem se potapljala.

»Jutri zjutraj pridem po njo,« je pristavila Phoebe.

Zahvalila sem se ji. Spomnila sem se na madeže in tu so se moje misli zopet obrnile k temu predmetu.

Marija Woodsova je celi ta čas jokala. Slednjič se je Phoebe Dolejeva obrnila k nji vsa razdražena. »Ako se ne moreš pomiriti, napraviš bolje, če greš gori. S svojim jokom mi okužiš še Saro. Poglej jo! ne omahuje in vendar ima več vzroka za to kakor ti.«

»Jaz imam tudi vzrok«, se je izvilo iz Marije. »O, da, jaz imam tudi vzrok!« je zaihtela žalostno.

»Marija zapusti nemudoma to sobo!« je rekla Phoebe. Rekla pa je tako ostro, da sem skoro skočila pokonci, ker se še vedno nisem popolnoma zdramila s svoje otopelosti.

Marija je šla ven, spregovorila ni niti besede, le vzdihovala je krčevito.

»Smrt vašega očeta jo je grozno razburila« je rekla Phoebe mirno in je popravljala obleko naprej. »Grozno nervozna je. Večkrat moram biti z njo ostra, toda to je zanjo le dobro.«

Pritrdila sem. Marija Woodsova je bila vedno nežna, slaba, odvisna ženska in Phoebe Dolejeva jo je imela — brez dvoma — zelo rada. Zdelo se je, da bedi nad njo in skrbi zanjo skoro celo njeno življenje. Ti dve osebi sta živeli skupaj takoj od mladih let.

Phoebe je visoka, nenavadno bleda in suha, toda bolna ni bila niti uro. Vljudna je, čeprav ima njen brezbarvni obraz nekake poteze stroge dobrote in odkritosrčnosti.

Vrnila sem se domov, kakor hitro je bila moja obleka popravljena. Ta večer me je prišel obiskat Henry Ellis. Ni potrebno, da bi se spuščala v podrobnosti tega obiska. Dovolj je, če povem da je prišel k meni z besedami najbolj odkrite simpatije in varstva, in da sem jih sprejela. Prvič sem se zajokala in on me je skušal pomiriti in razveseliti.

Henry je prišel k nam iz Digby. Ko se je pripeljal, je privezal svojega konja na dvorišču. Ob desetih mi je voščil na pragu lahko noč; toda, medtem, ko je krenil k svojemu koleslju, je prihitela gospa Adamsova.

»Ali je to vaše?« je rekla in je pokazala majhno, zavezano rumeno pentljo.

»Ah, to je pentlja, kakršno imate ponavadi na svojem biču, Henry,« sem rekla.

Orl se je nanjo.

»Res«, je pritrdil. »Najbrže mi je pred kratkim pala proč.« Dal jo je v žep in je odšel.

»Toda danes je ni izgubil!« mi je rekla gospa Adamsova po njegovem odhodu. »Jaz sem jo našla v sredo zjutraj na dvorišču. Pobrala sem jo, ker se mi je zdelo, da sem večkrat videla na njegovem biču rumeno pentljo.«

Tretje poglavje.

Sumnja še ni dokaz.

Ko mi je gospa Adamsova rekla, da je našla pentljo s Henryjevega biča v sredo zjutraj, nisem odgovorila ničesar, toda mislila sem si, da je prišel Henry vendarle pogledat k nam v torek zvečer iz Digby in da je na kak način — čeprav je bila hiša zaprta in jaz v postelji — prišel na dvorišče, da bi bil v moji bližini. Vest pa mi je začela takoj očitati, zakaj — da povem po pravici — nisem se mogla ubraniti nekakemu radostnemu trepetu, ko sem videla očeta mrtvega.

Oče je bil pokopan najtišje in brez pompa. Toda njegova smrt je bila zame grozna skušnjava. — Medtem je prišla iz Vermonta novica, da je bil Rufus Bennett aretiran na svojem dvorcu. Upiral se ni čisto nič, ampak šel je z žandarmi prostovoljno, zakaj predloži ev dokazov, da je bil doma v Vermontu, ki se je umor izvršil, mu ni delala niti najmanjših zaprek. Več prič je potrdilo, da se je bil že davno odpeljal ko sem jaz z očetom sedela na pragu, in da je šel naravnost domov, kakor hitro ga je mogel odpeljati vlak in voz.

Sveder, s kateri je baje izvršil umor, se je našel v mizici žene onega sosedu, od katerega si je sveder izposodil. Vrnil ga je in žena ga je obdržala, da bi izvrtala v svoji sobi na brunu luknjo za neko sliko. Bennetta so izpustili in vrnil se je v Vermont.

Tu je omenila gospa Adamsova o pentlji s Henry Ellisovega biča. Takoj so ga prijeli, ker so menili, da je imel vzrok spraviti mojega očeta sveta. Očetov ugovor proti najinemu zakonu je bil splošno znan in Henryja so sumili, da mu je šlo tudi za njegov denar. Izkazalo se je namreč, da je imel moj oče veliko več denarja, kakor sem vedela jaz zanj.

Henry se je baje pripeljal oni večer na dvorišče in je najbrže pri odhodu izgubil pentljo s svojega biča; toda eden izmed konjskih hlapcev digbyške gostilnice, kjer je Henry imel svojega konja in koleselj, se je priglasil in izpričal, da je priglasil in izpričal, da je našel rumeno pentljo z njegovega biča v staji za vozove v torek zvečer, še predno se je vrnil Henry s svojega sprehoda. Naenkrat sta bili tu dve pentlji, in glej, ona, ki jo je našel hlapec se je zdela vsem, da se bolje prilega Henryjevemu biču!

Ker je bila dalje ura umora skoro na minuto določena in vsled hlapčeve izpovedi tudi

Za božične praznike in novo leto se posebno priporoča najboljša vsakovrstna dalmatinska vina

katere se dobe edino-le pri dalmatinski zalogi
J. Matković
Glavni trg 8 Celje Glavni trg 8

Dobra prebava ugodno vpliva na cel organizem!

Domače sredstvo, ki se izdeluje iz najboljših in dobro učinkujočih zdravilnih zelišč kar najskrbneje, ki vzbujata tek, pospešuje prebavo in pa čisti čreva, odpravlja posledice nezmernega življenja, napačne hrane, prehlajenja, sedečega življenja in zaprtja, napenjanja, krčev, je

Dr. ROSA balzam za želodec

Glavna zaloga: Lekarna **B. FRAGNER**, c. in kr. dvorni založnik
„Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203.
Se razpošilja dnevno, ogel Nerudove ul.
I cela steklenica 2 K, polovica 1 K.

Po pošti se pošiljajo proti povzetju ena mala steklenica za K 1'50, velika K 2'80, za K 4'70 se pošljeta dve veliki, za K 8'— štiri velike in za K 22'— 14 velikih steklenic na vse postaje avstro-ogrske monarhije.

Zaloga v vseh avstro-og. lekarnah.
VARIL! Vsi deli embalaže nosijo to postavno zavarov. znamko.

Hripavost je sovražnik govorenja, vaš prijatelj je

THYMOMEL SCILLAE

(Besedilo zavarovano.) Vpliva na ustne in dihalne dele telesa, odpravlja kašelj, lahkega in oslovskega, varuje pri boleznih v dihalih, odpravlja težko dihanje in je za otroke in odrasle enake vrednosti. Zdravniške autorizacije ga priporočajo, ima prijeten okus. I steklenica 2 K 20 v. Pošlje se po pošti proti plačilu naprej za K 2'90 I steklenica, z K 7'— 3, za K 20'— pa 10 steklenic franco. Ne dajte si drugih slabih sredstev vsiliti!

B. FRAGNER, lekarnar,
c. in kr. dvorni založnik
PRAGA III., št. 203

strogo označena ura Henryjevega povratka, kakor tudi hitrost njegovega konja, zato so ga oprostili od nadaljnjega sumnje, zaka, če je bila izpoved zdravniških izvedencev pravilna, se je vrnil Henry v gostilno preveč hitro, da bi mogel izvršiti med tem umor.

Izpustili so ga, čeprav je visela na njem nekaka sumnja. Mnogi še vedno verujejo v njegovo krivdo, oni pa, ki so o njegovi nedolžnosti prepričani, smatrajo mene za krivo, in nekateri imajo naju oba za sokrivca.

Po Henryju je prišla vrsta name. Obdolžiti niso mogli več nobenega drugega. Brez vzroka vendar umor ni bil izvršen; tako sem ostala samo še jaz, ki bi lahko imela vzrok za podoben čin. Vkljub redu, po katerem se je proti drugim postopalo in po katerem so bili po svoji izpovedi izp. ščeni, so mene pridržali v zaporu in me odpeljali v Dedham, kjer sem bila štiri tedne, predno se je sešla porota.

Niti pri prejšnjem izpraševanju niti pred poroto mi ni bilo dano, da bi podala tako popolno in odkrito izpoved, kakor jo podajam tu. Reklo se mi je samo, naj odgovorjam na dana vprašanja in naj se ogibam vseh improvizacij, in jaz sem ubogala.

Zakonov ne poznam prav nič. Želela sem napraviti, kar sem mogla najboljšega — delati na najmodrejši način v svojo in Henryja korist. Omenila nisem niti besedice o svoji zelnih obleki. Ko sem bila v zaporu, so iskali v hiši smisljive in proti meni pričajoče stvari, toda te obleke ni bilo tam — bila je v barvarkem hotlu Phoebe

Dolejeve. Prišla je ponjo nekega dne, ko sem trgala na vrtu grah, in jo je odnesla s seboj. Sama jo je zopet prinesla nazaj, o čemur mi je omenila, ko sem se vrnila iz Dedhama domov.

„Hotela sem vas presenetiti“, mi je rekla. „Barva se jo je dobro prijela.“ Ozrla se je name nekako čudno, kakor bi mi hotela proti moji volji pogledati na dno duše ali kakor bi imela strah pred tem, kar bi tam zagledala. Ne vem, kaj je s tem pogledom pravzaprav mislila.

Morda je vseeno ostal na obleki kak madež in ona ga je najbrže zagledala.

Prepričana sem, da bi bila obešena kot morilka očeta, ako ne bi bilo onega testa. Toda tako ni našlo sodišče nobene krivde na meni, zakaj nedostajalo mu je dokazov, ki bi govorili proti meni, in izpustili so me. Ako bi se ljudje sodili samo po motivih, ki pričajo proti njim, vas vprašam, ali bi bilo na svetu dovolj rabljev?

Našli niso nobenega orožja, s katerim bi mogla izvršiti oni zločin. Tudi nobenih krvavih madežev na moji obleki niso našli. Edina okoliščina, ki je govorila proti meni, razun prisojenega mi motiva, je bila ta, da so bila zjutraj po umoru vrata in okna od znotranje strani zaprta. Ker pa sem sama opozorila sodne organe na to, se je zlomila temu dokazu ost.

Pojavili so se tudi nekateri, ki so zagotavljali, da sem to najbrže v onem razburjenju in strahu pregledala, in zopet drugi, katerih pa je bilo zelo, so menili, da je hotel morilec tudi mene usmrtiti in da je zaklenil vrata, da ne bi bil njegov načrt uničen, toda da ga je v poslednjem trenutku zapustil pogum in da mi je dovolil ubežati, na kar je sam zbežal. Nekateri so sodili, da me je mislil prisiliti, da bi mu izdala mesto, kjer ima oče denar skrit, pa da si tega ni upal napraviti.

Oče je imel res denar spravljene na kraju, za katerega je vedel le on in jaz. Vendar, kakor je bilo očito vsakemu, morilec denarja ni iskal, pisalna miza ni bila niti premaknjena in očetova zlata žepna ura je mirno tiktakala pod njegovim zglavjem, da, niti listnica, ki jo je imel v telovniku, ni bila odprta. Bilo je v nji nekaj bankovcev in nekaj menjic; oče ni imel nikdar pri sebi veliko denarja. Prepričana sem: ako bi bila ukradena ura in očetova listnica, ne bi te tatvine niti opazili.

Bila sem, kakor sem že povedala, izpuščena zaradi pomanjkanja dokazov in vrnila sem se domov — svobodna, to je res, vendar s tem grozno bremenom sumničenja na plečih. Vrnila sem se domov zvečer. Tisti večer je prišel k meni Henry Ellis, toda prišel ne bo več, zakaj prepovedala sem mu to. Tu imate, kar sem mu rekla.

„Jaz vem, da ste vi nedolžni, vi veste, da sem jaz nedolžna. Toda celi ostali svet ima naju na sumu — mene bolj kakor vas, toda vendarle naju oba. Ne gre mi toliko zase, gre mi za vas. Ako pa se ločiva, potem bo sum, ki leži na vas, kmalu pozabljen, posebno če se kje drugod oženite.“

Tu me je Henry ustavil. „Jaz se ne bom nikjer drugod oženil“, mi je rekel.

Razume se, da sem bila zelo vesela tega, toda vseeno sem ostala trdno pri svojem.

„Ako bi našli kakega pridnega dekleta, katerega bi lahko ljubili, bi bilo za vas bolje, ko bi se priženili drugam.“

„Nikoli!“ je ponovil Henry. Objel me je, toda imela sem še dovolj moči, da sem ga odrinila.

„Tega vam tudi ne bo nikdar treba, če se mi posreči to, kar menim napraviti, ako se ne oženite medtem z drugo“, sem mu rekla. Začela sem misliti, da vendarle ni maral onega lepega dekleta, ki je stanovala z njim v isti hiši.

„Kaj je to?“ je vprašal. „Kaj nameravate napraviti?“

„Zaslediti morilca mojega očeta.“ Henry je vrgel name začuden pogled in predno sem se mu mogla ubraniti, me je trdno objel in poljubil na čelo.

„Bog mi je priča, Sara, da verujem v vašo nedolžnost!“ mi je rekel; in od tega trenutka

sem se čudila dovolj močno, da napravim, kar sem sklenila.

Hočem zaslediti morilca svojega očeta. Jutri začnem s svojim raziskovanjem. Predvsem in najprej pregledam celo hišo, tako, kakor še ni doslej napravil v podobnem slučaju noben stražnik, v nadi, da najdem kak ključ. Vsako posamezno sobo razdelim z ravnilom in merilom na kvadrate in potem bom študirala vsak tak kvadrat posebej, kakor bi to bil kak matematičen problem.

(Dalje sledi.)

Zadnji dopisi.

Iz Ptuja. Vse je že obupalo nad Slovenstvom v našem mestu. Med tem ko se je drugod, kakor n. pr. v Celju in Mariboru, narodno življenje nad vse pričakovano dvignilo, je slišal z Ornirovega pašalika svet le redkokedaj kak obupen klic nezadovoljnega posameznika. Danes pa lahko rečemo, da tudi pri nas raste narodna delavnost; duša tega prepoda pa je že od lanske jeseni sem naše dramatično društvo. Dočim druga društva, kakor Čitalnica, Sokol, »Pozor« itd. le na papirju žive, razvija naš gledališki oder občudovanja vredno pridnost. Vkljub skromnim razmeram v pogledu scenerije in tehnike se je pretečeno zimsko sezono uprizorilo nič manj kot 13 predstav. Naj omenim le »Brata Martina«, »Svetinovo hčer«, »Njenega korporala«, »Četrto zapoved«, »V civilu«, »Desetega brata« itd.; v letošnji sezoni pa smo videli že »Vzgojitelja Lanovca«, »Zaklad« in »Rudečo kapico«. Kot star poznavalec ptujskih razmer lahko rečemo, da je naše gledališče danes na taki višini, da se lahko mirno kosa z vsakim drugim diletantskim odrom. Uspeh pa tudi ni izostal: predstava za predstavo natlačeno polna in jaz mislim, če bi se igralo tudi vsakih 14 dni, bi ostal uspeh vedno isti. Naše kmetsko ljudstvo govori z navdušenjem o ptujskem odru, in ali ste videli, koliko je pri predstavah obrtnikov, pomočnikov, vajencev in tudi »nemških« meščanov, ki jih sicer preje nikdar ni bilo v Narodni dom?! Marsikoga smo rešili, marsikoga nazaj privabili, in to je zasluga edino našega dramatičnega društva. Zato: čast in zahvala vrliim voditeljem tega društva, vse spoštovanje pa tudi pred našimi diletanti. Težko je reči, komu dati prednost, ali gđc. Luknarjevi, gđc. Kolarjevi, ali pa g. Francetovi, g. dr. Gosakovi, gđc. Veršičevi; ali g. Christofu, Brezniku, Vauhniku ali pa g. Fras, Polanjko, Rodošcu, Stumberger, Kostanjevec itd. V vsakem tiči izvrstna moč in veselje je gledati to, zlasti moško mladino, kako se naravnost trgajo za uloge. V žalibog odislem g. dr. Brunčku so sicer izgubili svojega prijatelja, učitelja in voditelja, toda na njegovo mesto stopi in mora stopiti drugi, kajti večni greh li bil obličati ali celo zaspati, in posebno sedaj, ko stoji odr u strani kot njegov dobri duh naš požrtvovalni gosp. Haladea. Oprema pri »Zakladu«, delo tega g. me je naravnost očarala. »Ne samo, kar veleva mu stan...« je njegovo pravilo in po tem pravilu, želimo vsi, da se bo ravnalo naše dramatično društvo od prvega do zadnjega še v naprej. Star Ptujčan.

Deželnozborske volitve na Kranjskem. V ponedeljek so volile kmečke občine. Izvoljeni so bili vsi klerikalni kandidati, med njimi tudi »zvesti Janes« Krek. Dočim je pa bilo l. 1908 oddanih v kmečkih občinah za napredne kandidate le 3.797 glasov. Je bilo letos istih že 13.675. Torej je tudi na Kranjskem že mnogo zavednih mož med kmečkim prebivalstvom. Prihodnji terek se vrši volitev v mestih.

»Matica Slovenska«. K »Matici Slovenski« v Ljubljani sta pristopila kot ustanovnika g. prof. dr. Albert Bazala v Zagrebu in ljudska šola v Samostanski ulici v Zagrebu. Opazamo, da je zadnja leta k »Matici Slovenski« pristopilo mnogo več Hrvatov za dosmrtno člane nego Slovencev. To je lepo znamenje.

Iz Šmartina pri Slovenjgradcu. Pretečeno nedeljo bil je naš obče priljubljen g. Ivan Kac izvoljen tretjekrat soglasno županom; gg. Franc Verdnik, Ivan Pušnik in Tone Zorman pa obč. svetovalcem. Vsi vrli narodnjaki: Še mnoga leta!

ALI SE VAM NE SMEJE SRCE, CENJENA GOSPODINJA,

če ogledujete svoj bliščeči beli zaklad na perilu? In ni li potrata in nespamet, uničevati to drago perilo s slabim in samo navidezno cenejšim milom? S Schichtovim milom, znamka "Jelen", se ne snaži perilo samo brzo in brez truda. Vsled zajamčene neškodljivosti mila z jelcnom se obdrži mnogo let kot novo, obdrži vedno svoj beli blesk in ima prijeten vonj.

Od Sv. Jurija ob Ščavnici poročajo, da je dne 28. novembra umrla Lucija Ilešič, mati g. prof. dr. Ilešiča v Ljubljani. Pogreb je bil minulo nedeljo popoldne ob prav veliki udeležbi.

Naznanilo in ! priporočilo !

Slavnemu občinstvu v Mariboru in okolici

vljudno naznanjam, da sem prevzel prejšnjo
**Alojz Šumenjakovo špecerijsko trgovino
v Mariboru, Tegethoffova cesta št. 57
nasproti južnemu kolodvoru.**

Trgovino sem popolnoma na novo preuredil in založil z najboljšim špecerijskim blagom. — Imam v zalogi priznano najboljšo moko iz Majdičevih mlinov v Celju ter vso blago, ki se prodaja v korist družbe sv. Cirila in Metoda in Slov. Straže v Ljubljani, kakor: vžgalice, kolinsko kavino primes, milo, kremo itd. — Ker se bodem potrudil, da zadovoljim svoje cenjene odjemalce z dobrim blagom po najnižjih cenah, se prav vljudno priporočam in upam da me bo vaše občinstvo kot domačina izdatno podpiralo. Nakupljeno blago bodem po celem mestu brezplačno dostavljal na dom. Nakupujem tudi vsakovrstne deželne pridelke, kakor: fižol, oves, pšenico, vinski kamen, suhe gobe, smrekove storže po najvišjih dnevnih cenah.

Josip Šerec, špecerijska trgovina
v Mariboru
Tegethoffova cesta št. 57.

Sprejemam tudi **dva učenca,** prednost imajo tisti, ki so se že kje učili in ki stanujejo v Mariboru. 664 1

Razne novosti.

Drag šport je kupovanje slabega blaga. Nikdar naj ne odločuje samo cena, nego vse se naj poskusi in najboljšo obdrži. Kajti le dobro blago je v resnici po ceni. Edino na ta način se lahko tolmači čudovito soglasje v mnenju o Schichtovem milu, znamke »Jelen«, ki ne manjka v nobenem gospodinjstvu in se v pravem pomenu besede vsaki dan milijonkrat obnese. Med milom in milom obstoja večja razlika nego se navadno misli. Med tem ko slabo milo perilo v kratkem času razje in uniči, tako da nekega lepega dne pod roko razpade, ohrani dobro, čisto jedrnatno milo perilo mnoga leta kakor novo, prepreči prehitro raztrganje, mu da snežnobel, duhteč lesk, in tudi zelo zamazano perilo s primeroma majhnim trudom in v kratkem času očisti. Te dobre lastnosti ima Schichtovo milo, znamke »Jelen«, v največji meri. To milo je preizkušeno, nepokvarjen in zanesljiv izdelek te industrije.

Redko odlikovanje. Kot jedina tvrdka poljedelske branše dobile so Delavnice Titania v Pernau-Velsu na letošnjem jesenskem semnju v Gradcu dve najbolj visoke odlike državno srebrno kolajno in srebrno kolajno c. kr. štajerskega poljedelskega društva. Zadnja odlika je toliko važnejša, ker je pri praktičnih poskusih brzoparilnikov za živinsko krmo znamka Titania edina bila, katera je to visoko odlikovanje dobila, medtem ko je udeležena konkurenca čisto brez odlike ostala, si torej niti manjvredne odlike, kakor izspostavne kolajne ali diplome priboriti ni mogla.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Golobinjek: Hvala, le večkrat kaj, saj vam teče pero prav gladko. — **Ormož:** Ali ni nič novic? Dopis sem malo skrajšal, je bil po mojem mnenju prehud. Srčen pozdrav. — **Gradec:** Dopis dober, le pišite! Pa ne samo društvena poročila, tudi druge novice dobrodošle. — **Grize:** En dopis priobčili, eden še pride. Pristrčne pozdrave! — **Runeč:** Iz vaših krajev dobimo bolj poredko kakšen dopis. Prosimo

še večkrat, tudi novice radi imamo. In pošljite nam naslove takih, ki bi si list naročili. Pristrčne pozdrave! — **Velika Nedelja:** Knjižico o Johanci dobite v Ljubljani pri Učiteljski tiskarni. Je prav, da jo širite, naj vidijo naši ljudje, kako jih nekateri nič vredni duhovniki sleparijo. — **Bučevci:** Hvala, bolj ko osebne stvari, zanimajo naš list novice. Pa če imate res povod, pa le okretajte tamošnje klerikalce. Zlasti na fajmoštra Weixla in njegove pomagače je treba paziti. Skrbite nam za nove naročnike, naš list je pri Sv. Križu premalo razširjen. — **Sv. Andraž:** Hvala, prihodnjič. Me veseli zanimanje, ki ga kažete za naš list. Pristrčen pozdrav. — **Braslovče:** Hvala, ni nič drugih novic? — **Kozje:** Hvala, le po njih! — **Kamenščak:** Dobro je bilo, le večkrat kaj in širite naš list!

Loterijske številke.

Dunaj, 6. decembra 1913: 60, 8, 52, 44, 43.
Gradec, 10. decembra 1913: 24, 5, 90, 84, 54.

Mala oznanila.

Vsaka masno tiskana beseda stane
10 vin., navadno tiskane pa po **6 vin.**
Znesek se mora vpsolati vnaprej, ker se sicer
inserirat ne priobči.

Lepo posestvo

z gostilno, obstoječo že 40 let, hiša, štala, vse v dobrem stanu, 5 joh njiv, v lepi legi in 7 joh gozda v prav lepem stanu, tik podružne cerkve, 10 minut od farne cerkve in od šole se proda vsled bolezni. Natančna pojasnila daje **Jožef Šertel,** Št. Vid n. V. p. Mislinja. 640 3-8

Acetilenove in električne svetiljke

najboljših vrst in po najnižjih cenah se dobijo pri **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.** telefon 181. Zahtevajte cenike zastoj 648 4-3

Na prodaj

je hiša in 8 jhovah dobrega grunta z vinogradom. Lesa je za domačo porabo. Njive, travniki na lepi legi; vse leži na solnični strani blizu cerkve in ceste. Cena 8000 K, polovica kupčije je za plačati. Vpraša se pri g. **Janezu Filipančiču, Sedlarjevo.** 638 4-3

Kozolec

na 18 štantov, s slamo krit se proda pri **Korošču št. 42 v Št. Ilju pri Velenju.** 650 2-2

Trgovina z mešanim blagom

pri farni cerkvi v lepem kraju brez konkurence, za žensko najbolj pripravno, **se da v najem.** Najemnina majhna, lepa bodočnost. Več pove lastnica **Vozliš p. d. Stožir,** gostilničarka v Šmartnem v Rožni dolini. 659 2-1

Vsako fotograf

Kot najboljšo zabavo in najlepše darilo ponujamo vam fotografske aparate že od 1 K 60 h naprej kakor tudi vsakovrstne fotografske potrebščine. — Posebno vas opozarjamo na takozvane »ferotip« aparate s kojim se lahko napravi v 1 minuti vsaka fotografija. Zahtevajte cenik od **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.** telefont 181. 645 4-8

Posestvo se proda

v Ojstriški vasi pri **Št. Jurju ob Taboru (Ocvirkovo).** — Obsega 13 oralov njiv, gozda, travnikov, dalje je zraven mlin in žaga. Hiša je zidana, zraven so vsa gospodarska poslopja. Sadnega vrta so 3 oral, hmelja čez 2000 štang. Cena 30.000 K z vsemi premičninami in pohištvom vred, 8.000 K lahko obleži. 665 3-1

Viktorinova luč

je najlepša zarača špiritova luč. Zahtevajte cenik od **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.,** telefon 181 647 4-8

Dve krasni kobili

se prodata pri **Korošču št. 42 v Št. Ilju pri Velenju.** 649 2-2

Luks-luč

je najlepša zarača in najcenejša petrolejeva luč; svetilna za 100 sveč stane samo 1 K. Zahtevajte cenik od **Zinauer & Co., Sv. Jakob v Slov. gor.,** telefon 181 646 4-3

Tehnični učni zavod

Podmokli (Bodenbach) na Labi.

Izobrazba bodočih inženirjev, arhitektov, tehnikov, kemikov. 635 26-4

Zahvala.

Podpisana sva bila zavarovana pri **banki „Slaviji“** proti požaru in sva dne 23. septembra 1913 pogorela. Ker nisva imela plačane zavarovalnine tudi nisva imela pravice do odškodnine. Banka »Slavija« pa je nama kljub temu odškodnino izplačala, za to smatrava za dolžnost, tej slovanski zavarovalnici, katera je vobče znana kot jako kulantna, najiskrenejšo zahvalo izreči.

V NORŠENCIH, dne 9. decembra 1913.

Alojz in Frančiška Maguša.

Mala hiša s trgovino pri Celju.

Čedno zidana hiša na visoko pritličje, krita z opeko, lepi prostori za trgovino, 6 sob, 3 kuhinje, pralnica, 2 skladišči, svinjak, vrt za zelenjavo in sadonosnik, vinograd, studenec itd. Stara trgovina, obstoječa že 30 let. Prometa 20.000 K (se lahko podvoji). — Lep dohodek iz najemnine. — Cena 12.000 K, zaradi preselitve. 3000 K lahko obleži. Več pove resnim kupcem uprava »Realitätenmarkt« Gradec, Hamerlinggasse 6 (3084). 663 1

Prosim, izrežite! Prosim, izrežite!

Poklic šoferja

je jeden izmed najboljših in največ obetajočih od vseh strok. Brez vsakega znanja v 6 tednih popolen šofer. — Prejšnji poklic postranska reč. Začetek kurza 2. januarja 1914. — Prospekti in priznanja gratis.

Južnonemška šola za šoferje (Süddeutsche Chauffeurschule), Monakovo (München) 46.

Pozor!

Kdor hoče priti poceni v Ameriko, naj se obrne zaupno na mene. Vsakomur dam natančna pojasnila 187-37

A. Gruden, Geestemünde (Bremerhaven).

Pozor!

100.000 parov čevljev
4 pari le za K 9! —!

Ker je več velikih tovarn ustavilo plačila, se mi je naročilo veliko množino čevljev prodati pod izdelovalno ceno. Prodajam torej vsakomur 2 para moških in 2 para ženskih čevljev na zavezo, črne ali rumene, obite, elegantne po novi fasoni, velikost po cm. Vsi širje pari stanejo K 9! —, po povzetju. S. Landau, Krakov, Berka Joselewicza 3, 1407. Se lahko zamenja, tudi se denar vrne. 610

Najboljše in najmoderneje sukno za moške in volneno za ženske obleke razpošilja najceneje Jugoslovanska razpošiljalna **R. Stermecki,** Celje št. 303
Vzorci in cenik čez tisoč stvari s slikami poštne prosto

Pevci, župniki, učitelji o sirolinu „Roche“

pri obolenju dihal:

K. S. dvorni operni pevec H., D.

Močno sem kašljal in po naročilu g. dr. S. sem rabil sirolin »Roche«. — Uspeh je bil sijajen.

Župnik R. Sp. v W. (Alzaško).

Trpel sem na močnem in trdovratnem katarju v krhuj sirolin »Roche« je vplival takoj z uspehom. Ta izdelek dviga tudi tek.

Pri influenci, astmi, pljučnih boleznih je sirolin »Roche« nenadomestljivo domače sredstvo z okrepljujočim učinkom na pljuča in celi organizem. Sirolin »Roche« tekne izvrstno in je posebno pri raven za obrambo zdravljenja. Vse lekarne imajo sirolin »Roche« v zalogi po 4 K izvorni zavoj.

Učitelj A. Sch. v Kolinu-L.

Moj bronhijalni katar je bil s sirolinom »Roche« jako hitro odstranjen; ozdravil sem, čim sem pričel to zdravilo jemati.

Pevac H. B. v Curihu.

Sirolin »Roche« mi služi prav dobro že delj ko leto dni. Njegove uspehe bom opisal v strokovnem listu »Nova pot«.

Ugoden prostor za trgovino

kjer je ista že več let obstojala in izvrstno uspevala — v večjem trgu pri farni cerkvi (v hiši je gostilna) — se pod ugodnimi pogoji

odda takoj v najem.

Pojasnila daje iz prijaznosti **Robert Diehl**, žganjarna v Celju. 561 2-1

Proda se novozidana hiša

s 7 sobami, 2 kuhinjama, kletjo, drvarnico in velikim hlevom. Dva vrta in 1 oral zemlje nasajene z drevjem, nekaj se lahko odproda za stavbišča. Oddaljeno je 15 minut od Celja, ob veliki cesti. Cena je 16.000 kron, 6000 kron je vknjiženega, to ostane. Je zelo pripravna za obrtnika ali penzionista. Izve se pri posestniku Martinu Novak v Čretu, p. Štore. 588 5-4

Dobroznani ostanki

razpošiljajo se samo do 31. decembra, potem se dobe šele meseca maja. 627-4

40 metrov izvrstnih ostankov za obleke	K 20
30 metrov modernih ostankov za kostume	" 18
1 komad 23 m platna za perilo	" 12
10 komadov velikih flanelastih robcev	" 10
1 ducat težkih obrisač	" 4 80
5 komadov prima prtličev, širokih	" 10

Adolf Zucker, Pizeň št. 516 (Češko).

Največja tkalnica na zapadnem Češkem. Razpošilja se proti povzetju, kar ne ugaja se vzame nazaj. Vzorci se ne dobe. Moji dobro znani ostanki obstoje iz modernega blaga v večjih kosih.

175-36

Nova, stara

vina in droženko

lastnega pridelka prodaja v poljubni množini

Fr. Ferlinc v Šmarji pri Jelšah.

V najem se odda ali prodaja novozgrajeni

Planinski dom

s trgovino in gostilno v Doliču. Leži tik okrajne ceste, dvajset minut od železniške postaje na najlepšem prostoru. Lokali so krasni in veliki. Zglasiti se je v šoli v Doliču, pošta Mistinja. 655 9-2

Grand Prix na svetovni razstavi v Parizu 1900.

Kwizdov korneuburški živinski prašek

dijetetično sredstvo, za konje, govedo in ovce:

Cena 1 škatlji K 40 v, pol škatlje 70 v.

Nad 5 let vseh hlevih v rabi pri pomajkanju teka, slabi grabavi, za izboljšanje mleka in pomnoženje množine mleka.

Pristno samo z zraven stoječo varstveno znamko, dobi se v vseh lekarnah in drogerijah. Ilustrovan cenik gratis in franko. Glavna zaloga: Frano Jan. Kwizda, c. in kr. avstr.-ogrski, kr. rumunski in kr. bolgarski dvorni založnik, okrožni lekarnar, Korneuburg pri Dunaju. 158 20-14

Odda se zaradi malega prostora prav po nizki ceni en par 635 8-2

mlinskih kamnov

s celo napravo. — Kamna se lahko pogledata pri **bratih Mahen v Trnovljah pri Celju.**

Izvolite zahtevati vzorce!

Barheti, flaneli, modno blago, bale, platno, damasti, kanafas itd., vse novosti, katere razpošilja franko dobro znana razpošiljalnica

V. J. Havliček in brat, Podebrad (Češko). 559 8-8

Tudi razpošiljamo 1 ovoj 40 m ostankov od letnega in zimskega perila sortirano v širokosti od 1 do 8 m za le 18 K franko po povzetju.

Ugodna prilika za nakup! Po ceni.

Bratje Slovenci,

kupujte kanafase, platno za vsake vrste perilo, blago za obleke, barvano platno, druke le pri češki firmi

Jaroslav Kocián, tkalnica Cervený Kostelec, Češko.

40 metrov ostankov kanafasa, blaga za obrisače, platna ali draka pošiljam za K 24— proti poštnemu povzetju. 413-20

Čevlje

promenadne, lovske, telovadne, planinske in sploh vse vrste izdeluje

Adolf Bursik v Celju

Cene zmerne. Postrežba točna

Prva slovenska izdelovalnica mostnih, živinskih in drugih tehtnic za trgovino in obrt. Stavbeno in umetno ključavnice

IVAN REBEK

Celje, Poljska ulica št. 14 priporoča svoje tehtnice. Ceniki na razpolago brezplačno in franko. 840

Sprejem tudi vsakovrstna popravila tehtnic in uteži.

Največja iznajdba nove dobe

je žepna ura za gospode „Concurrenz“ s pravim švicarskim kolesjem, 30 ur idoča, z emajlno številčnico, lepo graviranim okrovom, z 10-letno garancijo, K 3'90, 3 komadi samo K 10'50. — Če ne ugaja, denar nazaj. — Na zahtevo pošljem gratis in franko ilustr. katalog ur, zlata, srebra, urnih delov, vseh vrst orodij, godbenih in galanterijskih predmetov. 463 16-16

F. Pamm, Krakov, Zielona-ul. 3-7 (Avstr.)

SLIKAR IN PLESKAR

prevzame vsa dela dekoracijske, slikarske in pleskarske stroke, katera izvršuje solidno in po najnižjih cenah.

MIHAEL DOBRAVC, Celje

Gosposka ulica števil. 2. 51-48

Zadnje novosti

za jesenske in zimske obleke.

Veliko zalogo vsakovrstnih garnitur, preprog in zaves priporoča najstarejša

narodna trgovina

77 49-46

Karol Vanič

Narodni dom - CELJE - Narodni dom

Postrežba točna in solidna!

Vzorci na razpolago.

Slovenci! Nikar tujcem svoj denar!

Priporoča se Vam v nakup

R. Salmič, Celje Narodni dom.

To je največja in najcenejša razpošiljalnica pravih švicarskih ur, zlatnine, srebrnine in optike. 66 50-47

Zahtevajte cenike! Zastonj in poštnine prosto!

Opomba: Blago trdke **R. Salmič** je najbolj pripoznano po celem svetu.

Vplačani deleži K 126.100 — Rezervni zaklad K 344.683'87. — Lastno premoženje zadruga K 534.382'17.

POSJOJILNICA V MARIBORU

V LASTNI HIŠI V NARODNEM DOMU.

Sprejema hranilne vloge na knjižice in jih obrestuje po $4\frac{1}{2}\%$ oziroma vloge proti odpovedi po $4\frac{3}{4}\%$

Naložbe v tekočem računu se obrestujejo po dogovoru. 117 12-12 Rentni davek plačuje posojilnica sama. Posojila se dajejo na zastavo in osebni kredit. — Eskomptujejo se menice ter otvarjajo krediti v tekočem računu.

Slikar in pleskar

prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela kakor slikanje sob, cerkev, gledaliških: odrov, črkoslikarstvo na steklo, les itd. — Zmerne cene. — Priporoča se za obilna naročila. Svoji k svojim!

Viktor Bevc, Celje

76 Graška cesta št. 43. 49-48

Franc Strupi

Celje, Graška cesta

priporoča svojo bogato zalogo stekla, porcelana, svetilk, raznovrstnih šip itd. Najnižje cene.

Prevzete vse steklarskih del!

Na debelo! Na drobno!

Najboljši češki nakupni vir.

Ceno posteljno perje:

1 kg sivoga, dobrega, puljenega 9 K, boljšega 9 K 40 h; prima polbelega 9 K 80 h; belega 4 K; belega, puhastega 5 K 10 h; 1 kg velešnega,

snežnobelega, puljenega 6 K 40 h; 8 K; 1 kg puha, sivoga 6 K; 7 K; belega, šnega 10 K, najšnejši prsi puh 12 K. — Kdor vzame 5 kg. 396 dobi franko. 50-20

Zgotovljene postelje

iz gostonitega rdečega, modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 120 cm široka, z 2 zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 60 cm širok, napoljen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napol puh 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavniki 8 K, 8 K 50 h, 4 K. — Pernice 200 cm dolge, 140 cm široke K 13—, K 14-70, K 17-80 in K 21—; zglavniki 90 cm dolgi, 70 cm široki K 4-50, K 5-20, K 5-70; podpernica iz močnega rižastega gradna, 180 cm dolga, 116 cm široka, K 12-80, K 14-80. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je zamenjati, za neugajajoče se povrne denar.

S. Benisch v Dešenici, števil. 773 Češko.

Bogato ilustrirani ceniki zastoj in franko.

„Pomni: prinesiti mi moraš samo svalčični papir ali stroke

OTTOMAN

in ne daj se zapeljati po sličnih ponaredbah slabe kakovosti!“

10 e

Trgovina s špicerijskim blagom	Točna in solidna postrežbal	Trgovina z moko in deželimi pridelki
Priporočam bogato zalogo svežih rozin, cveb, lešnikov, mandeljnov, citronad in cedri.	J. Ravnikar Celje Graška cesta 21	Zaloga božičnih okras-kov za drevesca in različne kandite, kakor tudi fino čokolado in kakao.
Vedno svežo žgana kava.	Na drobno in na debelo.	Zaloga rud-ninskih vodâ.

Darujte družbi sv. Cirila in Metoda!

Za božično in novoletno sezono

priporočamo trgovcem v nakup:

Božičnih okras-kov	Cvetje za rože
Svilnatega papirja v vseh barvah	Žica
Kreppapirja v vseh barvah	Zlata pena
Barv. papir na 1 stran v vseh barvah	J. slice izgotovljene
Zlati in srebrni papir	Podobe za jaslice
Sveče za drevo	Rutke
	Čarobne svečice

Božične in novoletne dopisnice kakor tudi Na debelo. druga vrste po izredno nizkih cenah. Na drobno.

ZVEZNA TISKARNA V CELJU.

Brzojavni naslov: Zvezna tiskarna Celje.

Tiskovine v moderni obliki so dandanes, kakor znano, potreba vsakega podjetja, ki hoče uspešno delovati, kajti tiskovine brez učinka romajo navadno vsled pomanjkanja časa neprečitane v koš. Sleherni, ki to upošteva in deluje v tem smislu, zamore vsak čas računati na dosežen uspeh, ker se prejemniku vsili nehote prepričanje, da deluje z vzornim podjetjem, katero se potruji v vsakem oziru izvršiti naročilo skrajno natančno in z namenu potrebnim učinkom. Zavod, ustrezajoč vsem zahtevam na polju moderne tiskarske tehnike, je Zvezna tiskarna v Celju, Schillerjeva cesta števil. 3. Založena z modernimi črkami in okraski, kakor tudi opremljena z brzotisnimi stroji najnovejše konstrukcije in zlagalnimi pristrojmi je v položaju v polni meri zadovoljiti svoje cenjene stranke. — Cene nizke.

Čekovni račun pri c. kr. poštni hraniln. št. 76.922.

Lastna knjigoveznica.

LASTNI DOM

registrovana stavbena in stanovanjska zadruga z omejeno zavezo V GABERJU PRI CELJU

sprejema vloge od svojih članov, ki nameravajo zidati hiše in jih obrestuje po

pet od sto 5%

Zadruga ima v Gaberju tik Celja 28 lepih stavbenih prostorov na razpolago. Na teh stavi svojim zadrž. hiše, ako vplačajo v gotovini vsaj 30% vrednosti projekt stavbe.

86 49-48

Pisarna je v Celju, Rotovška ulica št. 12

Avstr. poštna hranilnica račun št. 54.366.

Uradije se vsak četrtek od 9.-12. ure, vsako nedeljo in praznik od 9.-11. ure XXX dopoldne. XXX

Južnoštajerska hranilnica v Celju

v Narodnem domu.

Sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po od dneva po vlogi do dneva dviga ter pripisuje obresti vsakega pol leta h kapitalu. — Rentni davk plačuje hranilnica sama ter ga ne odteguje vlagateljem. Za varnost vlog jamčijo okraj: Smarje, Šo-

4 1/2 %

Štanj, Sevnica, Vransko in Gornji grad in rezervna zaklada, katere znašata že nad 350.000 K. Ker nima namena iskati dobička, zato razdeli znatne svote v občekristne in dobrodne namene za gori navedene okraje. 125 43

Dosedaj je dovolila za dijaške ustanove 30.000 K, za napravo potov 5.000 K, različnim učnim zavodom in za ustanovitev slovenske obrtne strokovne šole 12.000 K, za podpore različnim požarnim brambam in v kmetijsko gospodarske namene nad 6.000 K, hranilnico ustanovivšim okrajem izplačalo okoli 45.000 K za dobrodne namene, skupno tedaj nad 100.000 K. Sprejema tudi hranilne knjižice drugih, posebno ne-slovenskih denarnih zavodov in jih obrestuje, ne da bi se pretrgalo obrestovanje.